

La Nimbus va néixer molt amunt del cel.

Era clar, des del primer moment, que era única.

Tenia unes ales grans i sedoses.

I jugava amb els núvols.

El cel era tot per a ella.

Podia viure-hi mil i una aventures.

Però hi havia dies que era un lloc massa solitari.

Quan se sentia sola,
la Nimbus traçava dibuixos a les estrelles
i somiava tenir algú que li fes companyia.

Una d'aquelles nits...

...una estrella fugaç va creuar el cel.